

Aandacht (13)

Wat mij, als moeder, opvalt, valt dit ook anderen op? Valt het anderen op dat onze zoon homo is en waarom zou dit zo'n punt moeten zijn en zoveel aandacht krijgen? Waarom kan hij niet gewoon onze zoon zijn zonder etiket? Waarom krijgt zijn homoseksualiteit zoveel aandacht?

Wat ik bijna nog het moeilijkste vind aan de homoseksualiteit van onze zoon is het feit dat de seksualiteit ineens zo'n belangrijk item wordt. Onze andere zoons en wijzelf zijn hetero. Daar ga je het ook niet de hele tijd over hebben en niet de hele tijd over nadenken. Terwijl dit nu met de oudste wel een beetje gebeurt. Waarschijnlijk heeft het te maken met het feit dat we gelovig zijn en dat we zijn opgevoed met man en vrouw en anders niet.

Ruim een jaar geleden waren we 25 jaar getrouwd en hij was onze ceremoniemeester. Tijdens de presentatie die hij geweldig deed en ook het stukje wat hij deed met zijn vriendin (mijn reservedochter), kon ik echt duidelijk zien dat hij homo is. Dat was ook een beetje uit de kast komen. Waarom krijgt dit zoveel aandacht? Ik denk omdat het anders is en ook omdat het toch opvalt.

Ik vroeg me af tijdens het feest af en ook op andere momenten of dit voor anderen ook zo zichtbaar was. Gelukkig kon ik het van me afschudden. Zo wil ik niet naar hem kijken. Hij is mijn zoon en ik hou van

hem, klaar. Ook met mijn beste vriendin heb ik het er nog weleens over: het homozijn van zoonlief. Ik weet dat zij hem accepteert zoals hij is en dan praat dat prettig, nietwaar?

Als je weet dat je geen oordeel zult krijgen, dan geeft dat rust en vertrouwen. Je hoeft je liefde niet te verdedigen. Ik had het er met haar over dat ik het helemaal niet oké vind klinken: hij is homo. Net of daarmee alles over zijn persoonlijkheid gezegd is. En dat is helemaal niet zo. Hij heeft een homoseksuele geaardheid, maar hij onze zoon en hij is geliefd en dan komen er nog een heleboel mooie karaktereigenschappen. Dat is wie hij is. Homoseksualiteit is daar slechts een klein onderdeel van.

Daarom vind ik het jammer dat dit zo sterk uitvergroot wordt. Helaas draag ik hier onbewust ook aan bij. Je bent een kind van God, geliefd en aanvaard met al je karaktereigenschappen. De rest zijn dingen die je erbij gekregen hebt. Dus eigenlijk zou ik willen zeggen dat mijn zoon homo heeft net zoals de tweede autisme heeft. Ik vind het veel vriendelijker klinken. Hoewel ik er ook niet blij van wordt. Net of het een aandoening is. Toch maar mijn zoon is homo en ik ben trots op hem.

Ik ben zelf toch ook veel meer dan alleen maar hetero (mag ik hopen). Het is niet wie ik ben. Het is een geaardheid, die verder niets over mijn persoonlijkheid zegt. Toch lijkt het dan wel een beetje alsof ik zijn geaardheid

loskoppel van wie hij is, dus helemaal blij word ik niet van deze oplossing. Nog meer werk aan de winkel.

Gelukkig mag ik ook ervaren dat naarmate je meer gewend raakt aan de homoseksualiteit van je kind er ook een gewoontegevoel ontstaat. De aandacht ligt dan steeds minder op zijn seksualiteit en meer op de band die je samen hebt.

Annet van Ballegooijen